

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ را کشف کنید

ICRC

عکس روی جلد: منطقه‌ی الرویشد، محل اجتماع در بُستان، سال ۲۰۱۳.
کودکان آواره‌ی سوری که توسط کارمند کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ
همراهی می‌شوند. کامیون‌های کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ به‌طور منظم
پتو، ظروف حمل آب و اقلام بهداشتی را برای آوارگان سوری می‌برند.

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ

International Committee of the Red Cross

تهران، الهیه، خیابان شهید شریفی منش، جنب

بیمارستان اختر، بن‌بست آذر، پلاک ۴

تلفن: ۴-۲۲۶۴۵۸۲۱-۲۲۶۴۴۰۸۴ / فکس: ۲۲۶۰۰۵۳۴

وب‌سایت: www.icrc.org

پست الکترونیکی: teh_teheran@icrc.org

© کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ، تیر ۱۳۹۵

ICRC

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ را کشف کنید

Not for Sale

90132

PTTE. 35501412

SAOCRUZ

Comité internacional de la

- ۴..... چرا کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ؟
- ۶..... کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ چیست؟
- ۸..... داستان یک کشف: مهندسی راه‌حل‌ها
- ۱۰..... نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر
- ۱۲..... کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در کجا فعالیت می‌کند؟
- ۱۴..... داستان یک کشف: شغل جدیدی برای کریم
- ۱۵..... ما چه کسانی هستیم؟
- ۱۶..... کمک‌رسانی
- ۱۸..... امنیت اقتصادی
- ۲۰..... آب و سرپناه
- ۲۲..... مراقبت‌های درمانی
- ۲۴..... آلودگی با وسائل انفجاری
- ۲۶..... داستان یک کشف: هولمز دوباره روی پای خود می‌ایستد
- ۲۹..... حمایت
- ۳۰..... حضور و گفتگو
- ۳۲..... ترویج حمایت از زندانیان
- ۳۴..... حمایت از افراد آسیب‌پذیر
- ۳۶..... داستان یک کشف: فراتر از کمک‌های اولیه
- ۳۸..... بازپیوند خانوادگی
- ۳۹..... داستان یک کشف: یک زندانی سابق پاسخ پرسش‌های خود را پیدا می‌کند
- ۴۱..... پیشگیری
- ۴۲..... رساندن پیام به خط مقدم
- ۴۴..... به سوی آینده‌ای انسانی‌تر
- ۴۶..... محدود کردن تلفات انسانی در جنگ
- ۴۸..... مراقبت‌های درمانی در معرض خطر
- ۵۰..... کشف آینده

در مکان‌هایی که عملاً خدمات مراقب درمانی به دلیل درگیری وجود ندارد، کارکنان کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ از هر وسیله‌ای که بتوانند برای دسترسی به مردم استفاده می‌کنند. در اینجا، قایق ساوکروز به سرعت در حال حرکت در رودخانه‌ی گوآویار در کلمبیا است.

چرا کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ؟

تا وقتی مردم برای حل اختلافات خود به جنگ متوسل می‌شوند، به وجود سازمان‌های مستقلی مانند کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC) نیاز است تا به کسانی که تحت تأثیر درگیری قرار دارند کمک‌رسانی کند.

امروزه متأسفانه این نیاز کماکان احساس می‌شود. درگیری‌های مسلحانه‌ی بین‌المللی و داخلی همچنان در سراسر جهان افراد یک جامعه و حتی کل یک کشور را از هم می‌پاشند. همچنین، با شهرنشین شدن جمعیت جهان، درگیری‌ها نیز هرچه بیشتر در خیابان‌ها و محل زندگی مردم رخ می‌دهند.

در همین حال، دیگر انواع خشونت - بین گروه‌های تبهکار، خلافکاران و نیروهای پلیس، و بین گروه‌های قومی - موجب رنج بیشتری می‌شوند، که این تا اندازه‌ای به دلیل راحت‌تر شدن دسترسی به تسلیحات نظامی است.

در زمان درگیری، شرایط سلامتی مردم بدتر می‌شود. این موضوع در خصوص کودکان بیشتر صدق می‌کند. در پاسخ به این مشکل، ما به خانواده‌هایی همچون این خانواده که از خشونت در عراق گریخته‌اند و در این عکس دیده می‌شوند، خدمات درمانی ارائه می‌کنیم.

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ بیش از ۱۵۰ سال پیش و پس از جنگ سولفرینو در سال ۱۸۵۹ تأسیس شد.

تلفات سنگین

در تمامی این موارد، کسانی که در جنگ مشارکتی ندارند همچنان به طرزی کورکورانه و یا حتی عامدانه کشته می‌شوند، و گروه‌های بزرگی از مردم مجبور به ترک خانه و کاشانه‌ی خود شده و دسترس‌ی چندانی به غذا، آب و سرپناه ندارند.

در همین حال، فناوری‌های جدیدی مانند سلاح‌های کنترل از راه دور یا روباتیک، ظهور جنگ سایبری، و ازدیاد جنگ‌هایی که گروه‌های مسلح غیردولتی در آنها شرکت دارند، همگی به این پرسش دامن می‌زنند که آیا قوانین جنگی موجود کافی می‌باشند یا اینکه باید بیشتر توسعه یابند.

قانون جنگ

قواعد حاکم بر چگونگی هدایت جنگ و افرادی که تحت حمایت هستند در یک مجموعه قانون گنجانده شده که مبنای آن کنوانسیون‌های ژنو بوده و تحت عنوان قانون جنگ و یا حقوق بین‌المللی بشردوستانه شناخته می‌شود. این مجموعه قوانین شامل تعدادی معاهده است که کاربرد زور را محدود، برخی سلاح‌های خاص را منع و از غیرنظامیان، اسرای جنگی و مجروحان، بیماران و کشتی‌شکستگانی که عضو نیروهای مسلح هستند حمایت می‌نماید.

با گسترش درگیری‌های قرن بیست و یکم، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ همچنان در صدد است تا کمک‌های حیاتی و حمایت‌های خود را ارائه دهد. ما در واکنش به واقعیت‌های جنگ‌های مدرن، کماکان نقشی مرکزی در ترویج قوانین بشردوستانه و تشریح، توسعه و تقویت این مجموعه‌ی مهم از قوانین داریم.

نیازهای نوظهور

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ همواره در صدد یافتن راه‌هایی خلاقانه برای مواجهه با بحران‌های پیچیده و فزاینده‌ی امروزین بوده است. معضل مهاجران در سراسر جهان یکی از این بحران‌هاست. هر روزه افراد بیشتر و بیشتری در جستجوی غذا، کار و یا جایی امن برای زندگی وطن خود را ترک می‌کنند، و خطراتی که آنها برای بهبود زندگی خود به جان می‌خرند معمولاً پیامدهای غم‌انگیزی هم به دنبال دارند. به این دلیل است که ما به جستجو برای یافتن راه‌های جدیدی برای کمک به مهاجران ادامه می‌دهیم تا به نیازهای حیاتی و نوظهور آنان پاسخ‌گوییم.

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ چیست؟

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ سازمان بشردوستانه‌ای بی‌طرف، بی‌غرض و مستقل است.

ما تعهد داریم تا به کسانی که تحت تأثیر درگیری مسلحانه و دیگر انواع خشونت، و یا آنگونه که در سند مأموریت سازمان آمده «دیگر شرایط خشونت‌آمیز»، هستند، کمک کرده و از آنان حمایت کنیم. منظور از «دیگر انواع خشونت» و یا «دیگر شرایط خشونت‌آمیز» خشونت‌ست که هنوز به آستانه‌ی یک درگیری مسلحانه نرسیده ولی توسط گروه‌های بزرگ انجام می‌شود و دارای پیامدهای انسانی نیز هست. این رسالت از سوی دولت‌ها و از طریق کنوانسیون‌های چهارگانه‌ی ژنو مصوب ۱۹۴۹ و پروتکل‌های الحاقی به آنها مصوب ۱۹۷۷ و ۲۰۰۵ و نیز اساسنامه‌ی نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر مصوب ۱۹۸۶ بر دوش ما نهاده شده است.

رسالت و جایگاه حقوقی کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ، این سازمان را هم از سازمان‌های بین‌دولتی (مانند آژانس‌های تخصصی سازمان ملل) و هم از سازمان‌های غیردولتی متفاوت می‌کند. این وضعیت حقوقی به ما امکان می‌دهد تا مستقل از دولت‌ها عمل کرده و به نحوی کاملاً غیرمغرضانه به مردمی که نیازمند حمایت و کمک هستند خدمت‌رسانی کنیم.

ما چه کار می‌کنیم؟

فعالیت‌های کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ با هدف حمایت از زندگی، سلامت و کرامت کسانی که تحت تأثیر خشونت هستند انجام می‌گیرد. بدین منظور، این سازمان رهیافتی جامع و یکپارچه را اتخاذ کرده که در آن، سه محور عملیاتی اصلی – حمایت، کمک‌رسانی و پیشگیری – رابطه‌ای تنگاتنگ دارند. کارهای انجام شده در هر یک از این سه حوزه در واقع موجب تقویت کارهای انجام شده در دیگر حوزه‌ها بوده و مکمل آنهاست.

کمک‌رسانی

ما با تأمین آب و سرپناه و امنیت اقتصادی و نیز با ارتقای مراقبت‌های درمانی (شامل جراحی جنگی و مراقبت درمانی از زندانیان)، تضمین انتقال صحیح و تعیین هویت اجساد و کمک به قربانیان مین و مهمات عمل نکرده، سعی داریم به کسانی که تحت تأثیر درگیری مسلحانه و دیگر شرایط اضطراری هستند کمک نماییم. مراجعه شود به صفحه ۱۶.

حمایت

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ تلاش دارد تا از زندگی، سلامت و کرامت قربانیان درگیری مسلحانه و دیگر خشونت‌ها حفاظت نماید. از جمله در رابطه با زندانیان. ما این کار را با تشویق مقامات دولتی و دیگر گروه‌ها انجام می‌دهیم تا مسئولیت خود را بر اساس حقوق بین‌المللی بشردوستانه و دیگر قواعدی که برای حمایت از قربانیان خشونت وضع شده‌اند، به عهده گیرند. مراجعه شود به صفحه ۲۹.

پیشگیری

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ برای ترویج رعایت حقوق بین‌المللی بشردوستانه و اصول بشردوستانه در سطوح جهانی، منطقه‌ای و محلی عمل می‌نماید. ما تلاش داریم تا آگاهی در مورد مسائل مهم در حوزه‌ی بشردوستانه را افزایش دهیم. مراجعه شود به صفحه ۴۱.

ما در بیشتر مراحل کاری خود با جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر و نیز دیگر شرکای کلیدی خود در حوزه‌ی بشردوستانه همکاری داریم. برای اطلاعات بیشتر به این نشانی مراجعه نمایید: www.icrc.org/discover

در زمان‌های بحران، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ هر کاری که بتواند انجام می‌دهد تا به مردم کمک کند از پس نیازهای روزانه‌ی خود برآید. در اوکراین، ما آرد لازم برای تهیه نان را برای نانواهای محلی تهیه می‌کنیم. ما قرص‌های نان را با همکاری صلیب سرخ اوکراین به افرادی که بواسطه‌ی درگیری‌ها آواره شده‌اند می‌دهیم.

مهندسی راه حل‌ها

خالد مُسارَح که مهندس بخش آب و سرپناه می‌باشد، مدتی طولانی برای بهسازی وضع زندگی هموطنانش در یمن تلاش می‌کرد. تا پیش از پیوستن به کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در ۲۰۱۲، وی در یک آژانس عمرانی کار می‌کرد که کارش بهسازی راه‌های کشور بود. او به خاطر دارد که چگونه اولین باری که در باره‌ی کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ شنید، کمی نگران سوئسی بودن این سازمان و نشان متمایزکننده‌ی صلیب سرخ بود.

وی چنین به خاطر می‌آورد که «اول فکر کردم که این سازمان چه کار می‌کند؟ آیا واقعاً بشردوست هستند و یا اینکه به اینجا آمده‌اند تا دین مردم را عوض کنند؟... اما وقتی که با دقت به کارهای این سازمان نگاه کردم و فهمیدم که کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در کل چگونه سازمانی است، کشف کردم که ماهیت این سازمان کاملاً متفاوت است.»

آنچه خالد کشف کرد سازمانی بود متعهد به کمک‌رسانی به آسیب‌پذیرترین افراد، بدون در نظر گرفتن نژاد، دین و مذهب آنها. «وقتی با این شعار کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ آشنا شدم که، اگر یک انسانی، پس مستحق زندگی کردن هستی، تغییری جدی در نگرش من نسبت به این سازمان ایجاد شد.»

از آن زمان به بعد وی شاهد بوده که چگونه اصول بی‌طرفی و بی‌غرضی به ما اجازه می‌دهند تا به کسانی که در مناطق جنگ‌زده هستند دسترسی پیدا کنیم. «این امر به دلیل اعتماد تمامی گروه‌های درگیر به کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ است، چون بی‌طرف است و طرفداری کسی را نمی‌کند. به همین دلیل است که ما می‌توانیم در جاهایی که دیگران نمی‌توانند، فعالیت داشته باشیم.»

داستان‌هایی از این کشف

این فقط نمونه‌ای از نحوه‌ی آشنایی مردم مختلف با کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ است. همچنین نشان می‌دهد که چگونه کارکنانی مانند خالد با جوامع بومی همکاری می‌کنند تا راه‌های جدیدی را برای رسیدن به هدف اصلی سازمان، یعنی تسکین آلام ناشی از جنگ، بیابند. در این کتابچه، شما کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ را از طریق داستان‌هایی در مورد افرادی مانند خالد و نیز از طریق توضیحات کوتاهی در مورد این سازمان (ماهیت، کارها، نحوه‌ی عملکرد، زمینه‌ها و دلایل فعالیت) کشف خواهید کرد

برای اطلاعات بیشتر به این نشانی مراجعه نمایید: www.icrc.org/discover

« پروژه‌ها باید دائمی و پایدار باشند. همین رهیافت است که موجب احترام من به کمیته بین‌المللی صلیب سرخ شده است. ما واقعاً در صدد اجرای پروژه‌هایی هستیم که در درازمدت به مردم کمک می‌کنند.»
(مهندس آب و سرپناه، خالد مشارح)

خالد مشارح، پمپ‌ها، لوله‌ها و تانکرهای آب را برای جمعیت‌های محلی آماده می‌کند، نقاط توزیع آب موقتی را راه‌اندازی، و سیستم‌های برق‌رسانی و آب‌رسانی بیمارستان‌ها را که به دلیل درگیری آسیب دیده‌اند تعمیر کرده و ارتقا می‌دهد.

نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر

ICRC

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ از ارکان نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر است. نهضت شامل ۱۸۹ جمعیت ملی صلیب سرخ و هلال احمر و فدراسیون جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر است. جمعیت‌های ملی در کشورهای متبوع خود فعال هستند، در حالیکه فدراسیون مسئول ایجاد هماهنگی بین جمعیت‌های ملی در زمان واکنش بین‌المللی نسبت به بلایا، و نه درگیری‌های مسلحانه، می‌باشد. فدراسیون یکی از شرکای کلیدی کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ است، به خصوص هنگامی که درگیری‌های مسلحانه و بلایای طبیعی هم‌زمان می‌شوند. ما همچنین با جمعیت‌های ملی که تجارب حرفه‌ای خود و دانش دست‌اولی از وضعیت منطقه و مسائل مربوط به فرهنگ و زبان بومی را در اختیارمان می‌گذارند، همکاری نزدیکی داریم.

جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر

جمعیت‌های ملی به دولت‌های کشور متبوع خود کمک می‌کنند تا فعالیت‌های بشردوستانه داشته باشند. این جمعیت‌ها طیفی از خدمات را ارائه می‌دهند که شامل امداد در بلایا و برنامه‌های بهداشتی و اجتماعی می‌شود. در زمان جنگ، جمعیت‌های ملی به غیرنظامیان امدادسانی می‌کنند، و بسته به شرایط از واحدهای خدمات درمانی ارتش حمایت می‌نمایند.

فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر

فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر

فدراسیون متشکل از ۱۸۹ جمعیت ملی صلیب سرخ و هلال احمر است که در کنار هم بزرگترین شبکه‌ی بشردوستانه از نیروهای داوطلب را تشکیل می‌دهند. فدراسیون پیش، در حین و پس از بلایا و شرایط اضطراری بهداشتی وارد عمل می‌شود تا نیازها را برآورده و وضعیت زندگی افراد آسیب‌پذیر را از طریق خدمات درازمدت و برنامه‌های عمرانی، و نیز طرح‌های واکنش به بلایا و یا بازتوانی سریع بهبود بخشد.

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ، فدراسیون و هر جمعیت ملی، نهادهای مستقلی هستند. هر یک از آنها اساسنامه‌ی خاص خود را دارد و هیچیک بر دیگری برتری ندارد.

ما در کارمان همیشه در راستای «اصول بنیادین نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر» گام برمی‌داریم.

اصول بنیادین

انسانیت

نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر که محصول آرزوی امدادسانی بدون هرگونه تبعیضی به مجروحان جنگ است، در راستای ظرفیت‌های ملی و بین‌المللی خود تلاش دارد تا در هر جایی که باشد درد و رنج بشری را تسکین داده و از آن پیشگیری کند. هدف نهضت، حمایت از زندگی و سلامت افراد و تضمین احترام به انسانهاست. این نهاد مروج درک متقابل، دوستی، همکاری و صلح پایدار در میان تمامی آحاد بشر است.

بی‌غرضی

نهضت هیچ تبعیضی از لحاظ ملیت، نژاد، اعتقادات مذهبی، طبقه اجتماعی و یا عقاید سیاسی بین افراد قائل نیست. این نهاد تلاش دارد تا بر مبنای نیاز و با اولویت دادن به فوری‌ترین موارد، درد و رنج افراد را تسکین دهد.

بی‌طرفی

به منظور کسب اعتماد همگان، نهضت نباید در درگیری‌ها از کسی جانبداری نماید و یا در مناقشات سیاسی، قومی، مذهبی و یا اعتقادی شرکت کند.

استقلال

نهضت مستقل است. جمعیت‌های ملی، در حالیکه در جریان ارائه‌ی خدمات بشردوستانه به دولت‌های خود کمک می‌کنند و در نتیجه پیرو قوانین کشور متبوع خود هستند، باید همیشه استقلال خود را حفظ نمایند تا بتوانند همواره بر اساس اصول نهضت عمل کنند.

خدمات داوطلبانه

این یک نهضت امدادی داوطلبانه است که به هیچ وجه در صدد کسب سود نیست.

یگانگی

در هر کشور فقط یک جمعیت ملی صلیب سرخ و یا هلال احمر می‌تواند وجود داشته باشد، که باید پذیرای همگان باشد، و باید وظایف بشردوستانه‌ی خود را در سراسر قلمروی مربوطه به عهده‌گیرد.

جهانشمولی

نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر، که در آن تمامی جمعیت‌های ملی جایگاهی برابر داشته و مسئولیت‌ها و وظایف یکسانی برای کمک به همدیگر دارند، نهادی جهانی است.

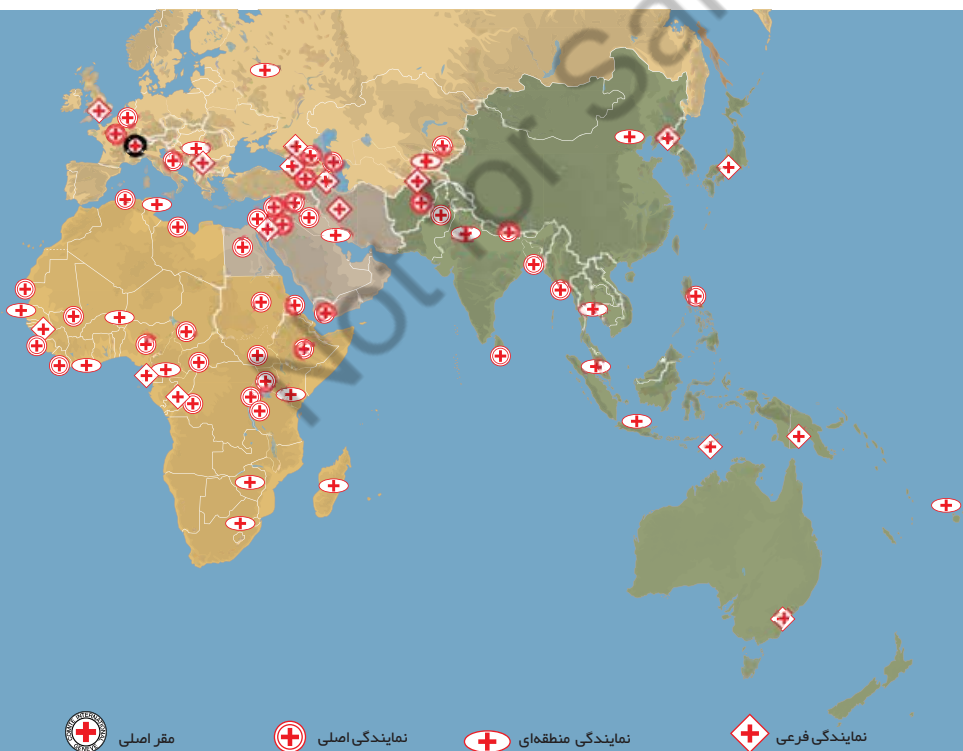
برای اطلاعات بیشتر در این زمینه مراجعه شود به: www.icrc.org/disco

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در کجا فعالیت می‌کند؟

وقتی جنگی رخ می‌دهد، افراد گرفتار در خشونت به کمک فوری نیاز دارند. به همین دلیل، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ همیشه در نقاطی که درگیری مسلحانه و دیگر اشکال خشونت در جریان است، حضور عملیاتی خود را حفظ می‌کند. این سازمان از طریق دفاتر و نمایندگی‌های خود در پایتخت‌ها و شهرهای کلیدی که در منطقه‌ی مربوطه در امر هماهنگی و توزیع کمک‌ها نقشی مرکزی ایفا می‌کنند، فعالیت‌های خود را انجام می‌دهد.

ما در حدود ۸۰ کشور در سراسر جهان دفاتر نمایندگی کوچک و بزرگی داریم. اکثریت کارکنان این سازمان که بیش از ۱۴ هزار نفر هستند، بومی کشورهایی هستند که در آن فعالیت می‌کنیم.

در مقر اصلی سازمان در ژنو، سوئیس، حدود ۹۰۰ نفر سیاست‌ها و راهبردهای سازمان را تدوین و پیاده کرده و نیز مسئولیت ارائه‌ی حمایت‌های ضروری و نظارت لازم بر عملیات میدانی سازمان را بر عهده دارند.

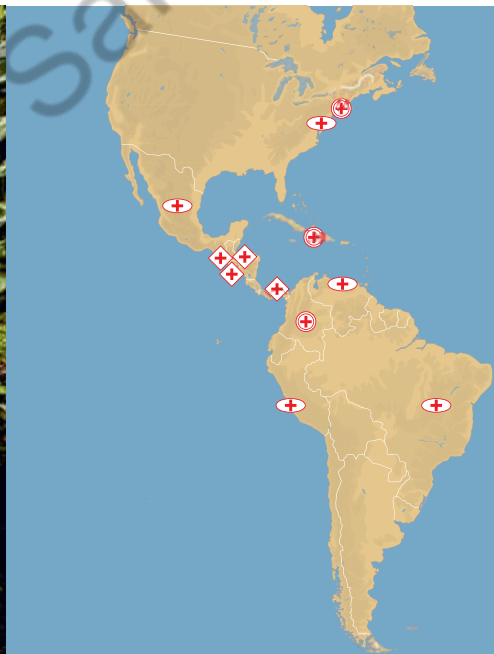

دفاتر نمایندگی ما ممکن است فقط یک کشور را، و یا در مورد نمایندگی‌های منطقه‌ای چندین کشور را پوشش دهند. این دفاتر نمایندگی طیفی از فعالیت‌ها را به عهده دارند که با توجه به شرایط و نیازها متفاوت است. این فعالیت‌ها شامل موارد زیر هستند:

• کمک‌های غیرنقدی به کسانی که تحت تأثیر درگیری‌های مسلحانه و یا دیگر شرایط خشونت‌آمیز موجود و یا در حال تکوین هستند؛

• فعالیت‌های پیشگیرانه، همکاری با فدارسیون و جمعیت‌های ملی، و «دیپلماسی بشردوستانه» (استفاده از روابط خود با دولت‌ها و دیگران برای بهبود بخشیدن به اوضاع)

دفاتر نمایندگی سازمان، همچنین به عنوان بخشی از یک نظام هشداردهی سریع عمل می‌کنند تا بتوان واکنشی سریع و اثربخش را در هنگام وقوع درگیری مسلحانه و دیگر شرایط خشونت‌آمیز نشان داد.

این نقشه تنها به منظور اطلاع‌رسانی بوده و هیچگونه اهمیت سیاسی ندارد. معتبر از ژانویه ۲۰۱۵.

در جمهوری دموکراتیک کنگو، کارکنان کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ و داوطلبان جمعیت صلیب سرخ محلی از کانو برای دسترسی داشتن به مردم متأثر از خشونت استفاده می‌کنند.

داستان یک کشف

شغل جدیدی برای کریما

وقتی کریما (عکس فوق) فقط ۱۲ سال داشت، همراه با برادرش در تبادل آتش در نزدیکی خانه‌ی خود در کابل، افغانستان گیر افتادند. چهار گلوله به پای او اصابت کرد، به شکلی که لازم بود پای او هر چه سریعتر از بالای زانو قطع شود.

در آن زمان، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ فرصتی به کریما داد: فرصتی دوباره برای راه رفتن. آنچه او در نهایت بدان دست یافت، یک زندگی جدید و یک شغل جدید بود. «من به مرکز توانبخشی جسمی کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ آمدم تا پروتز را که برایم ساخته شده بود گرفته و طرز راه رفتن با آن را یاد بگیرم. اما بعدتر، وقتی برگشتم تا پروتز را تعمیر کنم، دیدم که مرکز در جستجوی یک فیزیوتراپ است.»

اکنون، پس از گذشت حدود دو دهه از آن حادثه، کریما به عنوان فیزیوتراپ به اداره‌ی این مرکز در کابل کمک می‌کند. او به جوانان و سالمندان به یک اندازه کمک می‌کند تا با ناتوانی خود کنار آمده، با پروتز خود هماهنگ شوند و اندام مجروح خود را تقویت نمایند.

بسیاری از کارکنان کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ پیامدهای اولیه‌ی درگیری را تجربه کرده‌اند. کریم (سمت راست تصویر)، که خودش یکی از پاهایش را از دست داده است، می‌داند که بیمارانش با چه شرایطی دست و پنجه نرم می‌کنند.

ما چه کسی هستیم؟

در سراسر جهان، بیش از ۱۱,۵۰۰ نفر مانند کریم هستند که در کشور خود برای کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ کار می‌کنند. این کارکنان با ارزش، قسمت عمده کار سازمان را انجام می‌دهند، و دانش و مهارت بومی خود را در این راه به کار می‌گیرند.

تعداد فزاینده‌ی کارکنانی که در یک کشور استخدام می‌شوند، برای کار به دفاتر نمایندگی سازمان در کشورهای دیگر نیز اعزام می‌شوند. امروزه بیش از هزار و ۸۰۰ نفر از اینگونه کارمندان داریم که در عملیات این سازمان نقش دارند. نیمی از این افراد «نماینده» هستند، یعنی مردان و زنانی که از زندان‌ها بازدید می‌کنند، برنامه‌های کمک‌رسانی را طراحی و پیاده می‌نمایند، و دانش و روش پیروی از حقوق بین‌المللی بشردوستانه را ترویج می‌کنند. بقیه، «متخصصانی» هستند مانند پزشکان، پرستاران، مهندسان، کارشناسان فناوری اطلاعات، دامپزشکان، کارشناس کشاورزی، مترجمان و مدیران امور دفتری.

برای اطلاعات بیشتر در مورد کارکنان سازمان و فرصت‌های شغلی، مراجعه شود به:

www.icrc.org/discover

کمک‌رسانی

نجات جان‌ها، تضمین آینده

هر جا که جنگی رخ دهد، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ به منظور حفظ و حراست از زندگی و معیشت مردم وارد عمل می‌شود. ما به نیازهای مادی فوری افراد رسیدگی می‌کنیم و سعی داریم کاری کنیم تا پیامدهای معمول یک درگیری - مانند بیماری، جراحات، گرسنگی، از دست دادن درآمد و در معرض عوامل خطرناک قرار گرفتن - حیات و آینده‌ی آنان را به خطر نیاندازد.

طیف گسترده‌ای از کمک‌ها

کمک‌های ما متناسب با منطقه و ماهیت بحران به شکل‌های گوناگون ارائه می‌شوند، که می‌تواند در قالب ارائه‌ی کمک‌های مادی (مانند غذا، پول نقد، بذر، ابزار و دارو)، و یا تعمیر سیستم‌های آب‌رسانی و تصفیه‌ی آب، و یا ساخت تأسیسات درمانی باشد. ما همچنین برای کارکنان مراقبت‌های درمانی اولیه، جراحان، متخصصان بیهوشی، پرستاران و تکنسین‌های پروتز/آرتز دوره‌های آموزشی برگزار می‌کنیم. در تمامی تلاش‌هایمان، هدف ما افزایش ظرفیت سازمان‌های محلی برای ارائه‌ی خدمات ضروری مانند آب، بهداشت و مراقبت‌های درمانی است.

استقلال برای تأمین معیشت

در حالیکه کمک‌های اضطراری جان انسان‌ها را نجات و موجب کاهش اولین آثار سوء درگیری می‌شود، ما همیشه سعی داریم تا نگاهی هم به هدف نهایی خود داشته باشیم: بازگرداندن توان مردم برای تأمین زندگی خود. در برخی از موارد، کمک‌ها به شکل کمک‌های بلاعوض نقدی کوچک ارائه می‌شوند تا خانواده‌ها در تأمین نیازهای خود حق انتخاب داشته باشند. بازارها و تولیدکنندگان محلی هم اغلب به طور غیرمستقیم از این کمک‌ها سود می‌برند. در موارد دیگر، ما به مردم کمک می‌کنیم تا کسب و کار کوچکی به راه انداخته و یا غذای خود را تولید کنند.

دختری در حال حمل آب در اردوگاه پناهندگان در سودان جنوبی.

این مرد در استان پاتانی تایلند قایقی کوچک و تجهیزات ماهیگیری دریافت کرد تا بتواند پس از آزادی از بازداشت زندگی خود را به عنوان یک ماهیگیر از نو بسازد.

امنیت اقتصادی

در جایی که درگیری مسلحانه و یا دیگر اشکال خشونت رخ دهند، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ با تأمین غذا، وسایل آشپزی، سرپناه، لباس، اقلام بهداشتی و نظایر آن به افراد کمک می‌کند تا از پس تأمین نیازهای ضروری خود برآیند. برای این کار ما باید تمامی نیازهای اصلی اقتصادی یک خانوار را در نظر بگیریم.

نیازهای درازمدت

اما کار ما همین جا تمام نمی‌شود. ما همچنین به این نکته که خانواده‌ها و تمامی افراد یک جامعه چگونه می‌توانند بار دیگر خودکفا شده و از نظر اقتصادی ایمن باشند توجه داریم. هدف ما تضمین آن است که افراد بتوانند نیازهای خود را برآورده کرده و در دراز مدت مستقل شوند.

از آنجایی که بر اساس تعهد ما کسانی که به دلیل درگیری از آزادی محروم شده‌اند نیز تحت پوشش خدمات ما قرار می‌گیرند، از این رو سعی داریم تا نیازهای غذایی و بهداشتی زندانیان را هم در جایی که لازم است برآورده سازیم.

برای اطلاعات بیشتر مراجعه شود به www.icrc.org/discover

کازامانس در کشور سنگال، تنها یکی از مناطقی است که کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در آنجا از طرح‌های اقتصادی حمایت کرده و با در اختیار قرار دادن دانه و ابزار به مردم در راه‌اندازی کشت و زرع و دامداریهای کوچک کمک می‌کند.

فعالیت‌های امنیت اقتصادی که توسط کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ انجام می‌شوند شامل توزیع غذا، مایه کوبی احشام، تعمیر شبکه‌های آبیاری، تأمین بذر و ابزار برای کمک به کشاورزان برای شروع مجدد کشت و کار، راه‌اندازی برنامه‌های پول در برابر کار، و اعطای وام‌های نقدی به منظور شروع کسب و کارهای کوچک (مانند آرایشگاه، مکانیکی یا دوچرخه‌سازی) می‌باشند.

Drina Mizakova/ICRC

Jean-Pierre/ICRC

خانواده‌ی مانگ هتون از سال ۲۰۱۱ به همراه ۲۵ خانواده‌ی دیگر در یک اردوگاه آوارگان زندگی می‌کنند. آنان از جنگ در نزدیکی روستای خود در میانمار متواری شده‌اند. «ما برنج، روغن آشپزی و یا نمک نداشتیم، و مجبور بودیم هر چه را مردم به ما می‌دادند بخوریم.»

امروزه شرایط آنها تا حدی بهتر شده است، که تا اندازه‌ای به دلیل تصمیم خانواده‌ها برای کسب درآمد از راه جلا دادن به کهر باست که در شمال میانمار یافت می‌شود، تا به جواهرات نیمه قیمتی تبدیل شود. کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ همراه با جمعیت صلیب سرخ میانمار از این پروژه حمایت می‌کند و در نظر دارد تا تعداد بیشتری دستگاه سمباده و وسایل ایمنی را تدارک ببیند تا بدین وسیله تعداد بیشتری از ساکنان اردوگاه بتوانند خودکفا شده و با کسب درآمد در دراز مدت معیشت خانواده‌ی خود را تأمین نمایند.

آب و سرپناه

رویکردی برای بهداشت عمومی

برنامه‌های آب و سرپناه ما همگی برای حفظ بهداشت عمومی در بحبوحه‌ی درگیری بوده، و هدف آنها تضمین محیط زیستی سالم است. سعی ما تضمین تأمین خدمات عمومی ضروری (مانند آب پاک، سرپناه، وضعیت بهداشتی مناسب، و غیره) به شکلی مناسب می‌باشد.

تأثیرات درگیری مسلحانه می‌تواند مستقیم یا غیرمستقیم باشد، و پیامدهای آن نیز می‌تواند مختصر و یا طولانی باشند. به خصوص مناطق شهری، که فشردگی جمعیت در آنها بالا و سیستم‌ها پیچیده‌تر است، آسیب‌پذیرتر هستند.

خدمات نامناسب، وضعیت بهداشتی نامناسب

وقتی شبکه‌های آب، برق و فاضلاب به درستی کار نکنند، سلامتی کسانی که به آنها وابسته هستند در معرض خطر قرار گرفته و شرایط زندگی سخت‌تر می‌شود. این قبیل خدمات می‌توانند در اثر هجوم آوارگان تحت فشار مضاعفی هم قرار گیرند، و یا اینکه تعمیر و نگهداری از آنها به دلیل مسدود شدن مسیر دسترسی به تأسیسات زیربنایی در اثر درگیری ممکن نباشد.

خدمات به هم وابسته

بسیاری از فعالیت‌های کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ به یکدیگر وابسته هستند. تأمین آب برای یک جمعیت، نیازمند برق و نیز سیستم تصفیه فاضلاب است، و مراقبت از مجروحان و بیماران نیز به آب، برق، و سیستم دفع پسماند بیمارستانی احتیاج دارد. البته با پایان درگیری کار ما تمام نمی‌شود. ما تا وقتی که دولت بتواند دوباره روی پای خود بایستد این خدمات را ادامه می‌دهیم.

دسترسی به آب پاکیزه حیاتی است، مخصوصاً در زمان بحران. پس از آن‌که طوفان هایان شبکه‌ی آب‌رسانی محلی را به کلی نابود کرد، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ آب آشامیدنی برای مردم در استان سمرقانی فراهم کرد.

جنگ در مناطق شهری آشوب فراوانی ایجاد می‌کند. در نتیجه، مهندسان آب و زیستگاه ما سیستم‌های عظیم و پیچیده‌ی آب، برق و تصفیه فاضلاب را در شهرها، مانند این تأسیسات در بغداد، تعمیر و نگهداری می‌کنند.

Omar Saadi/ICRC

مراقبت‌های درمانی

مراقبت‌های درمانی در زمان جنگ بیش از هر زمان دیگری مورد نیازند. در حالی که مبارزان و غیرنظامیان در رنج بوده و می‌میرند، تمامی افراد یک جامعه هم ممکن است مجبور به ترک محل زندگی برای رسیدن به یک مکان امن باشند. در چنین شرایطی، ممکن است در کار تأسیسات زیربنایی و سیستم‌های تدارکاتی لازم برای تأمین خدمات درمانی برای یک جمعیت خلل ایجاد شده، تخریب یا نابود شوند.

چنین شرایطی برای کسانی که نیازمند و یا ارائه دهنده‌ی خدمات درمانی هستند بسیار چالش برانگیز و خطرناک است. تأسیساتی که هنوز عملیاتی هستند نیز از مجروحان، افراد مبتلا به بیماری‌های عفونی و کسانی که از سوءتغذیه در رنج‌اند، مملو می‌شوند. در همین حال، خشونت گسترده می‌تواند موجب دشوار شدن دسترسی به خدمات درمانی شده، آن را خطرناک و حتی غیرممکن می‌سازد.

رویکردی جامع

در نتیجه‌ی چنین چالش‌هایی، بسیاری از نیازهای ضروری و روزمره (مایه‌کوبی، مراقبت‌های زایمان، درمان بیماری‌های مزمن، غیره) نادیده گرفته می‌شوند. سیستم‌های بهداشتی پایه، منابع آب پاک و منابع غذایی هم همیشه تحت تأثیر چنین شرایطی قرار می‌گیرند، و در نتیجه مردم نسبت به بیماری‌های عفونی و سوءتغذیه آسیب‌پذیرتر می‌شوند.

در پاسخ به این نیازهای پیچیده و در هم تنیده، ما رویکردی جامع را اتخاذ می‌کنیم که در آن فرد در مرکز فعالیت‌مان قرار می‌گیرد. ما سعی می‌کنیم تا زنجیره‌ی پیوسته‌ای از مراقبت‌ها را از لحظه‌ی مجروح یا بیمار شدن فرد تا درمان وی در یک پایگاه درمانی یا بیمارستان و بهبود و توانبخشی وی، فراهم آوریم. در هر مرحله از این مسیر، ما همکاری نزدیکی با جوامع محلی و سازمان‌های بهداشتی داریم تا نیازها را ارزیابی کرده و به آنها پاسخ‌گویم.

در مخصصات مسلحانه، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ برای بیمارستان‌های محلی جراح، تجهیزات و کمک فراهم می‌کند. اینجا در بیمارستان میرویس قندهار در افغانستان جراحان در حال جراحی مردی هستند که از سوختگی شدید رنج می‌برد.

جنگ دسترسی مردم به خدمات پزشکی را دقیقاً زمانی که به آن نیاز بیشتری دارند دشوارتر می‌کند. در بالا سمت چپ، یک پزشک در حال معاینه‌ی کودکی در بیمارستانی در سودان جنوبی است.

(طیف گسترده‌ای از خدمات درمانی)

آموزش کمک‌های اولیه و حمایت

مراقبت با کسانی که به نیازمندان نزدیکتر هستند آغاز می‌شود. بر این اساس، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ به اعضای جامعه، داوطلبان صلیب سرخ و هلال احمر، کارکنان درمانی محلی و دیگران آموزش کمک‌های اولیه می‌دهد تا بتوانند شرایط بیمار را تا رسیدن نیروهای متخصص تثبیت کنند.

مراقبت‌های درمانی اولیه

ما کارهای حمایتی خود را بر اساس نیازهای جامعه انجام می‌دهیم، و این کارها معمولاً هم شامل پیشگیری (مانند ترویج روش‌های مناسب بهداشتی) و هم درمان می‌شوند. اولویت‌های ما مایه‌کوبی، بهداشت زنان و زایمان و مراقبت‌های بالینی و روانی از قربانیان خشونت جنسی هستند.

بیمارستان و فراتر از آن

از آنجایی که درگیری بر تمامی جنبه‌های بهداشتی یک جامعه اثر می‌گذارد، ما رهیافتی جامع را در رابطه با مراقبت‌های بیمارستانی اتخاذ کرده‌ایم. ما به مسائلی مانند مدیریت بیمارستان، جراحی، پزشکی داخلی، پزشکی کودکان، زنان و زایمان، و مراقبت‌های بستری برای کسانی که بیماری عفونی دارند، توجه خاص داریم.

بهداشت روانی و حمایت روانی - اجتماعی

سلامت روانی مردمی که از خشونت صدمه دیده‌اند نیز یکی از دغدغه‌های اصلی کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ است. ما حمایت روانی و روانی - اجتماعی از قربانیان را به عنوان بخشی از تلاش خود برای کمک به مردم یک جامعه برای التیام زخم‌های ناشی از جنگ و دیگر موارد خشونت در نظر می‌گیریم.

بهداشت در زندان

به منظور تضمین اینکه زندانیان از مراقبت‌های درمانی اولیه بهره‌مند می‌شوند، ما به نیازهای فردی آنان رسیدگی کرده و برای بهبود وضعیت آب، فاضلاب، تغذیه، مراقبت درمانی و نظام بهداشتی تلاش می‌نماییم. علاوه بر این، ما به نیازهای روانی کسانی که از آزادی محروم شده‌اند نیز توجه داریم، به خصوص کسانی که از عواقب شکنجه و دیگر اشکال سوءرفتار در رنج‌اند و یا کسانی که مشکلات روانی دارند.

Johan Schiberg/CRC

در بصره عراق، کودکان فاصله‌ی خود را با دسته‌ای از بمب‌های منفجر نشده که در نزدیکی زمین فوتبال آنها رها شده‌اند حفظ می‌کنند. ما تلاش می‌کنیم تا از آسیب‌رسانی مین‌ها و ادوات انفجاری اینچنین جلوگیری کنیم.

آلودگی با وسائل انفجاری

میس و دیگر مهمات عمل نکرده می‌توانند میزان خطر را برای کسانی که در مناطق جنگی زندگی می‌کنند و یا برای کسانی که برای کمک‌رسانی به آنان آمده‌اند، تا حد زیادی افزایش دهند. در نتیجه، کارشناسان مهمات ما در کنار عملیات کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ فعالیت می‌کنند تا ایمنی کارکنان و دیگران حفظ شود. آنان همچنین نتیجه‌ی یافته‌های خود را در گزارشات‌ی که در رابطه با چگونگی هدایت درگیری تهیه می‌کنیم، درج می‌کنند.

ما طیف گسترده‌ای از فعالیت‌ها را در دستور کار داریم، که شامل آموزش خطرات مین و مهمات عمل نکرده، پاکسازی آنها و مراقبت از قربانیان می‌شود. این فعالیت‌ها در طول درگیری شروع و گاهی تا مدت‌ها پس از پایان درگیری ادامه می‌یابند.

خانواده‌هایی که عزیزان خود را در طول سال‌ها درگیری و پرواز دست داده‌اند بالاخره به کمک تلاش‌های مشترک واحد خدمات پزشکی قانونی این کشور و کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ از سرنوشت ایشان آگاه شدند.

ما در سال ۱۹۸۳ برای تضمین تداوم طرح‌های تحت حمایت کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ صندوق ویژه‌ی معلولین راه راه اندازی کردیم. این صندوق از مراکز توانبخشی جسمی در کشورهای کم‌درآمد نیز حمایت می‌کند. در مرکز فلج اطفال و اعضای مصنوعی در غزه، تکنسین در حال آموزش راه رفتن با کمک چکمه‌های جدیدی که به طور ویژه‌ی برای پسری جوان ساخته شده‌اند می‌باشد.

Shadow Photo/CRC

توانبخشی جسمی و بازگشت به جامعه

در برنامه‌ی توانبخشی جسمی ما، وسائل فیزیوتراپی و کمک حرکتی ارائه داده می‌شوند (پروتز، ارتز، وسائل کمک حرکتی و صندلی چرخدار). ما به سازمان‌های محلی کمک می‌کنیم تا توان خود را برای ارائه‌ی چنین خدماتی افزایش دهند. این امر موجب کاهش موانعی می‌شود که افراد ناتوان برای بازگشت به اجتماع با آنها مواجه هستند.

علم پزشکی قانونی و عملکرد بشردوستانه

باید با اجساد کسانی که در جنگ، بلایای طبیعی یا مهاجرت می‌میرند با احترام رفتار شود. باید محل این اجساد شناسایی، و سپس بازیابی، ثبت و تعیین هویت شوند. فعالیت‌های بشردوستانه شامل چنین وظایفی است که واحد پزشکی قانونی ما با استفاده از آخرین ابزارها و روش‌ها آنها را انجام می‌دهد. متخصصان پزشکی قانونی کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ به سازمان‌های محلی کمک می‌کنند تا در طول و پس از درگیری به بقایای انسانی رسیدگی کرده، و نیز در تلاش‌های بعدی خود به روند تعیین هویت اجساد که گاهی تا مدت‌ها پس از پایان درگیری ادامه می‌یابد، بپردازند.

Rodrigo Abad/CRC

هلمز دوباره روی پای خود می ایستد

در اکتبر ۲۰۱۰، هلمز فابیان اوردونیز در مسیر رفتن به یک دوره‌ی مدیریت محیط زیست در نزدیکی خانه‌ی خود در بخش کاکوتا در جنوب کلمبیا بود که روی مین رفت و یک پای خود را از دست داد. این اتفاق می‌توانست تمامی رؤیاهای او را نابود سازد. اما هلمز به کمک نیروی پشتکار خود و با حمایت‌های کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ، جمعیت صلیب سرخ کلمبیا و دیگر سازمان‌های محلی به تحصیلات خود در دانشگاه ادامه داد.

با پایان یک درگیری یا انتقال آن از یک منطقه به منطقه‌ی دیگر، وسایل انفجاری - مین، بمب‌ها و راکت‌های عمل نکرده، و مهمات خوشه‌ای - کماکان قربانی می‌گیرند. کسانی که جان سالم به در می‌برند ممکن است نه تنها توان معیشتی خود را از دست داده، بلکه دیگر توان انجام کارهای اولیه‌ی خود را نداشته باشند. به همین دلیل این افراد اغلب امید خود را از دست می‌دهند. با گسترش جنگ‌ها در مناطق شهری پرجمعیت، آلودگی وسایل انفجاری به دغدغه‌ای روزافزون تبدیل شده است.

لویس آرتورو روخاس، جراحی در کاکوتا که توسط کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ برای کمک به قربانیان چنین سوانحی آموزش دیده است، می‌گوید: «ما هم با خود انفجار مواجهیم، که باعث جراحت و نقص عضو می‌شود، و هم با پیامدهای کمتر شناخته شده‌ی آن - یعنی پیامدهای روانی. وقتی عضوی را از دست می‌دهید، بزرگترین ضرر شما می‌تواند از دست دادن امید به زندگی باشد.»

شجاعت و قدرت هلمز فایان
اوردویز، به همراه حمایت‌های
کمیته‌ی بین‌المللی صلیب
سرخ و سازمان‌های محلی، به
او کمک کرده تا زندگی‌اش را
دوباره از سر بگیرد.

واکنش کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ بر مبنای تخصص‌های کسب شده در زمینه‌های متعددی چون پاکسازی مین و بقایای مهمات، مراقبت درمانی، توانبخشی جسمی، حمایت روانی-اجتماعی و ترویج حقوق بین‌المللی بشردوستانه است. هدف از این فعالیت‌ها کمک به افراد و کل جامعه است تا از عهده‌ی پیامدهای فعلی برآمده و از جراحات‌های بعدی پیشگیری شود.

هلمز می‌گوید: «کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ برای من همه چیز بوده است. آنان اولین کسانی بودند که پس از حادثه به من رسیدند. به دلیل حمایت‌های این سازمان بود که من توانستم دوباره راه بروم. این تجربه به من آموخت که در زندگی هیچ محدودیتی وجود ندارد.»

پیشگیری

به منظور پایان دادن به آثار مخرب مین و مهمات خوشه‌ای برای غیرنظامیان، ما از تمامی دولت‌ها می‌خواهیم تا معاهدات مربوط به منع تولید، انتقال و کاربرد چنین تسلیحاتی را تصویب و در قوانین خود بگنجانند. ما همچنین به دولت‌هایی که این معاهدات را تصویب کرده‌اند، الزامات مربوط به پاکسازی مناطق تحت کنترل خود را که با مین و مهمات عمل نکرده آلوده شده‌اند، یادآوری می‌کنیم.

حمایت

با ادامه‌ی درگیری، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ گفتگوی مستمر خود را با حاملان سلاح حفظ می‌کند تا اطمینان حاصل شود که آنان سلاح‌هایی را که بر اساس قوانین بین‌المللی منع شده‌اند به کار نمی‌برند. ما همچنین به آنان یادآوری می‌شویم که با پایان درگیری، مناطق آلوده به مین و مهمات عمل نکرده را پاکسازی کنند.

کمک مستقیم

در سراسر جهان، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ خدماتی مانند توانبخشی جسمی، اندام مصنوعی و ارتز، عصای زیر بغل و صندلی چرخدار را به کسانی که توسط وسایل انفجاری مجروح شده‌اند ارائه می‌دهد. همچنین، ما دانش تخصصی لازم را برای کمک به عملیات پاکسازی مناطق غیرنظامی از این قبیل وسایل ارائه می‌کنیم. همه اینها ما را وامی‌دارد تا تلاش خود را برای ترویج رعایت قواعد مضاعف کنیم، و هر کجا لازم باشد قواعدی جدید را ایجاد کنیم تا کاربرد چنین تسلیحاتی منع یا محدود شود.

ما از تمامی انواع وسایل ارتباطی استفاده می‌کنیم تا درباره‌ی قواعد جنگ اطلاع‌رسانی کنیم. این تصویر از یکی از ویدیوهای انیمیشن کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ درباره‌ی حقوق بین‌المللی بشردوستانه است که به اختصار «قواعد جنگ» نیز نامیده می‌شود. این ویدیو توضیح می‌دهد که این حقوق چگونه از غیرنظامیان، امکانات مراقبت‌های درمانی و بازداشت‌شدگان در محاصرات حمایت می‌کند. برای دیدن این ویدیو به این آدرس سرزنید:

www.icrc.org/en/document/rules-war-nutshell

حمایت

در اغلب موارد، کسانی که در جنگ مشارکتی ندارند بیشترین صدمات را متحمل می‌شوند. تعداد بالایی از این افراد ممکن است کشته و یا مجروح شوند، و یا اینکه مجبور به عبور از یک منطقه خطرناک شوند تا خود را به جایی امن برسانند. در بسیاری از موارد، خانه‌ها، روستاها و اکنون به شکلی فزاینده تمامی شهرها تخریب و در کنار آن وسایل لازم برای تغذیه و سرپناه مردم هم نابود می‌شوند.

حمایت لحاظ شده در قانون

در زمان بروز خشونت فراگیر، غیرنظامیان به شدت آسیب‌پذیر بوده و نیازمند حمایت هستند. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ سعی دارد تا تضمین شود که کسانی که در نبرد مشارکت دارند الزامات خود را بر اساس حقوق بین‌المللی بشردوستانه رعایت نمایند. به عنوان مثال، دولت‌ها باید به مسئولیت خود برای رفتار انسانی با زندانیان احترام بگذارند. احترام به وحدت خانواده، و نیز کرامت و سلامت جسمی و روانی افراد نیز از نکات کلیدی چنین الزاماتی هستند.

رعایت قانون

مشکلات کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در راه تضمین حمایت از غیرنظامیان در درگیری‌های امروزی را نباید فقط به کاستی‌های حقوق بشردوستانه ربط داد. مشکل اصلی در ناتوانی طرف‌های درگیر در رعایت و اجرای این قواعد بنیادین نهفته است.

حضور و گفتگو

بر اساس کنوانسیون‌های ژنو مصوب ۱۹۴۹ و پروتکل‌های الحاقی به آنها مصوب ۱۹۷۷، غیرنظامیان و تمامی کسانی که نقش مستقیمی در درگیری ندارند نباید تحت هیچ شرایطی مورد حمله قرار گیرند، بلکه باید مصون داشته شده و مورد حمایت باشند.

به منظور تضمین رعایت ضمانت‌های گنجانده شده در این قوانین، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ سعی دارد تا حضور مستمر خود را در مناطقی که در آنها غیرنظامیان به طور خاص در معرض خطر هستند، حفظ نماید. ما قواعد حاکم بر نحوه‌ی هدایت درگیری و نیز قواعد مربوط به کاربرد زور در عملیات اعمال نظم و قانون را به تمامی طرف‌های درگیر گوشزد می‌کنیم.

در میدان عمل

وقتی کارکنان ما بتوانند موارد نقض قانون را مستند کنند، به مقامات اطلاع داده و از آنان می‌خواهند تا به این موارد نقض پایان دهند. هر جا که ممکن باشد، کارکنان سازمان به کسانی که از درگیری صدمه دیده‌اند کمک‌رسانی می‌کنند. آنان همچنین گفتگویی منظم را با حاملان سلاح، چه اعضای نیروهای مسلح باشند یا گروه‌های شورشی، نیروهای پلیس و یا نیروهای شبه‌نظامی و دیگر گروه‌ها، برقرار می‌کنند.

یکی از کارکنان کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در حال تشریح قوانین حقوق بین‌المللی بشردوستانه به اعضای یک گروه مسلح در بخش دورافتاده‌ی چوکو در کلمبیا می‌باشد.

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ مسائل بشردوستانه را در بالاترین سطوح دولتی مطرح می‌کند. در بالا، رئیس کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ آقای پیتر مانورر در حال ایراد سخنرانی در دوازدهمین مجمع دولت‌هایی است که با منع استفاده از مین‌های ضد نفر موافقت کرده‌اند.

بالاترین سطح دیپلماتیک

ما همچنین در بالاترین سطح دیپلماتیک کار می‌کنیم تا حمایت از غیرنظامیان و زندانیان تضمین شود. تلاش‌های دیپلماتیک معمولاً بر روی اهداف بشردوستانه‌ی خاصی متمرکز می‌شوند، مانند کمک‌رسانی به افراد گرفتار در مناطق جنگی، دسترسی به زندان‌ها و تسهیل روند آتش‌بس‌های بشردوستانه‌ی موقت بین طرف‌های جنگ. این فعالیت‌ها و تلاش‌های مشابه کمک می‌کنند تا حقوق بنیادین کسانی که سعی داریم از آنها حمایت کنیم، از جمله حق دسترسی به مراقبت‌های درمانی و امرار معاش، حفظ شوند.

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ حتی در زمان صلح گفتگوی مستمر خود را با نیروهای مسلح حفظ می‌کند. ما آنان را تشویق می‌کنیم تا قواعد حقوق بشردوستانه را در روند برنامه‌ریزی و اجرای عملیات نظامی لحاظ نمایند.

با نظارت کمیته‌ی
بین‌المللی صلیب
سرخ، سربازان افغان
در تمرینات آموزشی
در باره‌ی نحوه‌ی رفتار
با بازداشت‌شدگان
مطابق با حقوق
بین‌المللی بشردوستانه
شرکت می‌کنند.
کمیته‌ی بین‌المللی
صلیب سرخ گهگاه
نقش ناظر را در جریان
تمرینات آموزشی ایفا
می‌کند.

ترویج حمایت از زندانیان

کسانی که از آزادی خود محروم شده‌اند در شرایط بسیار آسیب‌پذیری هستند. این آسیب‌پذیری به خصوص در زمان درگیری مسلحانه و دیگر شرایط خشونت‌آمیز حادث می‌شود، چراکه کاربرد زور و کمبودها در زندان شدت می‌گیرد.

از این رو کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ سعی دارد تا از مفقود شدن‌های اجباری، اعدام‌های بی‌محاکمه، شکنجه و دیگر اشکال سوءرفتار جلوگیری کند. ما تماس زندانیان را با افراد خانواده برقرار می‌کنیم و در صورت لزوم تلاش می‌کنیم تا شرایط زندان را بر اساس قوانین و استانداردهای بین‌المللی بهبود بخشیم.

مصاحبه‌ی خصوصی

بازدیدهای منظم از زندان‌ها برای کمک به زندانیان از اهمیت بسزایی برخوردار است. ما بر اساس یافته‌های خود، گزارش‌های محرمانه‌ای را برای مقامات ارسال می‌کنیم، و اگر لازم باشد کمک‌های مادی و درمانی به زندانیان ارائه می‌دهیم.

کارکنان کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در جریان این بازدیدها مصاحبه‌های خصوصی با زندانیان انجام می‌دهند. آنان جزئیات بیان شده توسط زندانیان را یادداشت می‌کنند تا بتوانند هر یک از این موارد را پیگیری نمایند. در این مصاحبه‌ها، زندانیان هرگونه مشکل بشردوستانه‌ای را که داشته باشند عنوان می‌کنند.

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ هیچ موضعی در مورد دلایل بازداشت و زندانی شدن زندانیان اتخاذ نمی‌کند. ما فقط سعی داریم بهره‌مندی زندانیان را از ضمانت‌های قضایی، که بر اساس حقوق بین‌المللی و داخلی مشمول آن هستند، تضمین نماییم.

نگاهی به کل سیستم

در مشاوره دادن به مقامات زندان، ما فقط به موارد انفرادی نگاه نمی‌کنیم، بلکه همچنین به کمبودها و کاستی‌های کل سیستم که می‌توانند بر سلامت و آسایش زندانیان تأثیر بگذارند هم نظر داریم. در نتیجه، مشاوره‌های ما به مقامات بر مبنای یک ارزیابی جامع از سیستم زندان است که شامل قوانین، ساختار زندان، روش‌های مدیریتی، زنجیره‌ی غذایی و کیفیت مراقبت‌های درمانی می‌باشد.

برای اطلاعات بیشتر و دیدن فهرستی از مقررات کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ برای انجام یک بازدید مراجعه کنید به: www.icrc.org/discover

James Nachtwey/ICRC VII

یک حق به رسمیت شناخته شده

در هنگام درگیری‌های مسلحانه‌ی بین‌المللی، طبق کنوانسیون‌های ژنو بر حق کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ برای بازدید از اسرای جنگی و بازداشتی‌های غیرنظامی تأکید شده است. ممانعت از انجام وظیفه‌ی کارکنان این سازمان نقض حقوق بشردوستانه قلمداد می‌شود. در درگیری‌های مسلحانه‌ی غیربین‌المللی، بر اساس ماده‌ی ۳ مشترک در کنوانسیون‌های ژنو ما اجازه داریم که خدمات خود را به طرف‌های درگیر ارائه دهیم. خیلی از آنها پیشنهاد ما را برای بازدید از زندان می‌پذیرند، که بخشی از آن به دلیل شهرت نیک ما در این حوزه است. بر اساس اساسنامه‌ی نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر، در شرایطی که به آستانه‌ی یک درگیری مسلحانه نرسیده ما پیشنهاد می‌دهیم تا از زندانیان بازدید به عمل آوریم.

حمایت از افراد آسیب‌پذیر

بر اساس قوانین بین‌المللی در میان جمعیت غیرنظامی، از برخی طبقات خاص (مانند زنان، کودکان، پناهندگان و آوارگان) حمایت‌های ویژه‌ای می‌شود. تلاش ما برای حمایت از این گروه‌های آسیب‌پذیر بیشتر بر روی کمک به آنان برای افزایش توان خود متمرکز است. ما تمام تلاش خود را می‌کنیم تا ابزارهای لازم را در اختیار آنان قرار دهیم تا با کرامت و در ایمنی زندگی کنند.

آوارگان

درگیری مسلحانه اغلب به معنای این است که تعداد بالایی از افراد مجبور می‌شوند از خانه و کاشانه خود فرار کرده و در جایی دیگر در کشور پناهنده شوند. در بیشتر موارد، آوارگان مجبورند تمامی دارایی خود را رها کنند. آنان معمولاً وسایل امرار معاش خود را نیز از دست می‌دهند. با توجه به شرایط بسیار شکننده‌ی آنان، آوارگان در شمار اصلی‌ترین کسانی هستند که از خدمات ما بهره‌مند می‌شوند.

پناهندگان

کسانی که در مسیر فرار خود از مرزهای بین‌المللی عبور می‌کنند، و به عنوان پناهنده شناخته می‌شوند، مشمول دریافت حمایت و کمک از دفتر کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل (UNHCR) هستند. در چنین مواردی، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ نقشی حمایتی ایفا می‌کند، به خصوص در جایی که پناهندگان بر اساس حقوق بشردوستانه تحت حمایت باشند. ما همچنین خدمات «پیام صلیب سرخ» را ارائه می‌دهیم که به پناهندگان اجازه می‌دهد تا با اعضای خانواده‌ی خود که از آنها جدا مانده‌اند در تماس باشند.

Didier Revault/CRC

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ به آوارگان و پناهندگانی که اغلب مجبورند هنگام فرار از درگیری یا خشونت همه چیزشان را رها کنند کمک می‌کند. این افراد در سال ۲۰۱۳ سوریه را به مقصد کشور همسایه اردن ترک کردند.

درحین درگیری، کودکان به طور خاص نسبت به سوءاستفاده و بهره‌برداری آسیب‌پذیرترند. در گوما، جمهوری دموکراتیک کنگو، یکی از اعضای کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در حال صحبت با پسر جوانی در مرکز آموزش برای کودکانی است که به خدمت نیروها و گروه‌های مسلح درآمده‌اند.

کودکان

به دلیل درگیری و دیگر شرایط خشونت‌آمیز، کودکان ممکن است از خانواده‌های خود جدا، و مجبور به ترک خانه، کشته یا دچار نقص عضو شده، و یا مورد سوءاستفاده جنسی و یا دیگر انواع سوءرفتار قرار گیرند. آنان همچنین ممکن است شاهد بیرحمی‌هایی باشند که در حق والدین یا دیگر اعضای خانواده‌ی آنها روا داشته می‌شود.

با این حال و با وجود حمایت‌های قانونی، کودکان در برخی از نقاط جهان کماکان در نیروها و گروه‌های مسلح استخدام می‌شوند. آنان اغلب سلاح با خود حمل می‌کنند و مشارکتی فعال در جنگ دارند. این کودکان ممکن است در نقش‌های دیگری مانند حمل مهمات جنگی به کار برده شوند که برای‌شان بسیار خطرناک است.

برای اطلاعات بیشتر در مورد حمایت‌های قانونی خاص برای کودکان مراجعه کنید به: www.icrc.org/discover

فراتر از کمک‌های اولیه

اولین رویارویی آنتوانت مکیندو میلیا با کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در اواخر دهه ۱۹۹۰ میلادی در کشورش، جمهوری دموکراتیک کنگو بود. او چنین به یاد می‌آورد: «در زمانی که او ۱۸ سال داشت، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در تلاش بود تا کودکان را به آغوش خانواده بازگرداند.»

نزدیک به یک دهه بعد وقتی که جنگ از سر گرفته شد، او نشان متمایز کننده‌ی صلیب سرخ را باز هم دید. «خاطرم هست که مردانی را با نشان صلیب سرخ می‌دیدم که داخل بوته‌زار می‌شدند، یعنی جایی که افراد بسیاری از درگیری به آنجا پناه برده بودند، و مجروحان را بر روی برانکار به بیرون حمل می‌کردند.»

فراتر از زخم‌های جسمی

آنتوانت هر چه بیشتر با فعالیت‌های کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ آشنا می‌شد، بیشتر می‌فهمید که این سازمان نه فقط برای درمان جراحات فوری، بلکه همچنین برای درمان آثار جسمی طولانی‌مدت‌تر و نیز مشکلات روانی ناشی از خشونت تلاش می‌کند.

آنتوانت همان زمان سازمانی را تأسیس کرده بود تا مروج نیازهای بهداشتی و اقتصادی زنان باشد. در سال ۲۰۰۸، او تصمیم گرفت که در یکی از دوره‌های ما به منظور آگاهی‌رسانی در مورد مسائل بهداشتی و ایمنی برای زنانی که در جریان درگیری مورد تجاوز جنسی قرار گرفته‌اند، شرکت کند.

سپس، آنتوانت به عنوان دستیار روانی-اجتماعی آموزش دید و اکنون به عنوان رئیس مرکزی‌ست که در آن زنان قربانی خشونت جنسی می‌توانند بدون ترس از گناهکار شناخته شدن و یا انگ خوردن در مورد تجربه‌ی خود صحبت کرده و مشاوره‌های لازم را دریافت کنند. او می‌گوید: «به ما آموزش‌های خیلی خوبی داده شده تا بتوانیم عوارض خشونت جنسی را شناسایی و برای آن راه‌حلی پیدا کنیم.»

کمک به قربانیان خشونت جنسیتی

ما در برخی بحران‌های خاص، کیت‌های درمانی مخصوص تجاوز جنسی ارائه می‌دهیم. این کیت‌ها شامل داروهای پیشگیری از بارداری در شرایط اضطراری هستند تا مانع از بارداری ناخواسته گردند، و نیز داروهای ضد ویروس ایدز به منظور جلوگیری از انتقال آن، و داروهای درمان عفونت‌های جنسی و واکسن کزاز و هپاتیت ب. ما همچنین به قربانیان مشاوره می‌دهیم تا بتوانند زخم‌های روانی ناشی از تجاوز جنسی را در خود درمان کنند.

زنان و دختران

کمیت‌های بین‌المللی صلیب سرخ به تمامی قربانیان درگیری کمک می‌کند. با این حال زنان و دختران نیازهای خاص بهداشتی، حمایتی و نظایر آن دارند و ما سعی داریم در جریان فعالیت‌های خود به این نیازها هم رسیدگی کنیم. تأکید ما بر این است که در طول درگیری چگونه می‌توان از زنان و دختران حمایت کرد، و نیز به مبارزان در مورد اینکه خشونت جنسیتی به هر شکلی طبق حقوق بشردوستانه ممنوع است، آگاهی‌رسانی می‌نماییم.

برای اطلاعات بیشتر در رابطه با زنان و جنگ، مراجعه شود به: www.icrc.org/discover

هنگامی که زنان بازداشت می‌شوند، ما تلاش می‌کنیم تا اطمینان یابیم که نیازهای ویژه آنان بر طبق حقوق بین‌المللی بشردوستانه برآورده می‌شود.

بازیبوند خانوادگی

هر ساله هزاران نفر از اعضای خانواده‌ها به دلیل درگیری، بلایای طبیعی و یا مهاجرت از هم جدا می‌شوند. مردم وقتی تماس خود را با عزیزانشان از دست می‌دهند، و حتی از محل آنها، ایمنی و زنده بودنشان اطلاع ندارند، رنج بسیاری می‌برند.

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ و جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر در همکاری با هم در سراسر جهان مکان افراد را شناسایی و تماس آنها را با خانواده‌هایشان برقرار می‌کنند. سعی ما بر آن است که اعضای خانواده را یافته و آنها را به آغوش یکدیگر بازگردانیم، و سرنوشت مفقودان را مشخص نماییم.

آژانس مرکزی جستجو

این وظایف به عهده‌ی آژانس مرکزی جستجو است. این واحد به منظور برقراری مجدد تماس بین اعضای خانواده‌های جداافتاده به دلیل درگیری مسلحانه و دیگر شرایط خشونت‌آمیز ایجاد شده است. هر ساله صدها هزار پرونده‌ی جدید - شامل آوارگان، پناهندگان، زندانیان و مفقودان - گشوده می‌شوند. وب‌سایت بازیبوند خانوادگی هم به مردم امکان می‌دهد تا در صورت بروز شرایط اضطراری، درخواست‌های جستجوی خود را به آسانی در آن مطرح کنند.

برای اطلاعات بیشتر مراجعه شود به: www.icrc.org/discover

Maiko Kokic/ICRC

پس از زلزله‌ی ۲۰۱۰ در هایتی، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ برای کمک به مردم تلفن‌های ماهواره‌ای در اختیار ایشان قرار داد تا بتوانند با عزیزانشان در تماس باشند.

یک زندانی سابق پاسخ پرسش‌های خود را پیدا می‌کند

وقتی دکتر پاتریسیو بوستوس در سال ۱۹۷۵ در زمان دیکتاتوری نظامی در شیلی زندانی شد، به گفته خودش بازدیدهای یکی از کارکنان ما به وی کمک کرد تا سرنوشتش مانند دیگر هموطنانش نباشد.

وی می‌گوید: «این مسئله که نماینده‌ی کمیته صلیب سرخ نام مرا ثبت کرد و به خانواده‌ام اطلاع داده شد که زنده‌ام، تضمینی شد برای آنکه کشته نشوم.» اکنون پس از بیش از ۴۰ سال، بوستوس مدیر واحد خدمات پزشکی قانونی در شیلی است. یکی از اصلی‌ترین وظایف آنان کمک به خانواده‌های کسانی است که در زمان دیکتاتوری ناپدید شده‌اند تا پاسخی در مورد عزیزان مفقود خود بیابند.

Hector Gonzalez de Cuncos/ICRC

امروزه واحد خدمات پزشکی قانونی شیلی به عنوان الگویی برای دیگر کشورهایی است که از این علم برای تعیین هویت بقایای انسانی استفاده می‌کنند. کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ هم به عنوان یکی از شرکای اصلی در این زمینه، در تعیین هویت کسانی که در زلزله‌ی ویرانگر سال ۲۰۱۰ جان باختند و ۸۱ نفری که در یک آتش‌سوزی در زندان در اواخر همان سال کشته شدند، نقش داشت. بوستوس در روند همکاری‌های خود با کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ حس احترام عمیق‌تری به طیف گسترده‌ی تعهدات بشردوستانه‌ی این سازمان پیدا کرده است. وی می‌گوید: «پیش از آنکه نمایندگان کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در زندان به دیدن من بیایند، راجع به بنیانگذار این سازمان، هانری دونان و از کارهایی که در زمان جنگ انجام می‌دهند، چیزهایی شنیده بودم. اما بازدید از زندانیان برای من امری تازه بود.»

وی افزود که با پایان دوران دیکتاتوری در ۱۹۹۰، حمایت‌های مستمر کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ و مواضع بی‌طرف و بی‌غرض آن نقش مهمی در ایجاد اعتماد عمومی به منظور کمک به خانواده‌های مفقودان ایفا کرد. بخشی از کار ما یادآوری الزام اخلاقی و قانونی دولت‌ها، نیروهای مسلح و گروه‌های مسلح برای ارائه‌ی اطلاعاتی است که می‌تواند به خانواده‌ها کمک کند تا از سرنوشت عزیزان خود آگاه شوند.

مفقودان: حق دانستن

بر اساس حقوق بین‌المللی بشردوستانه، دولت‌ها مسئولیت اصلی برای پیشگیری از «مفقود شدن» و رسیدگی به نیازهای خانواده‌ها را به عهده دارند. ما به دولت‌ها در روند تحقیق بر روی پرونده‌های مفقودان مشاوره می‌دهیم. در همین حال، به روند رسیدگی به بقایای انسانی و تحقیقات پزشکی قانونی برای تعیین هویت اجساد هم کمک می‌کنیم. در کل، ما دست یاری خود را به سوی خانواده‌هایی که مشتاق یافتن پاسخ هستند دراز می‌کنیم.

پیشگیری

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ سعی دارد تا به تمامی طرف‌های درگیر یادآوری نماید که حتی در زمان جنگ هم قوانین و قواعدی هستند که باید رعایت شوند. این سازمان بدین وسیله می‌کوشد از آثار سوء درگیری مسلحانه بر روی زندگی و کرامت مردم جلوگیری کند.

قواعد جنگ در یک مجموعه قوانین که در کل به آن قانون جنگ و یا حقوق بین‌المللی بشردوستانه می‌گویند جمع‌آوری شده است. هدف از این قانون پیشگیری و محدود کردن آلام انسانی در هنگام بروز درگیری مسلحانه است، و برای این کار از دولت‌ها و گروه‌های مسلح غیردولتی درخواست می‌کنیم تا از زور با احتیاط و فقط تا حدی که برای تضعیف ظرفیت نظامی دشمن لازم است، استفاده کنند.

ترویج احترام به قواعد جنگ

قواعد جنگ نه تنها باید توسط دولت‌ها و نیروهای مسلح آنها رعایت شوند، بلکه گروه‌های مسلح غیردولتی هم ملزم به رعایت آنها هستند. از این رو، ما با تمامی طرف‌های درگیری کار می‌کنیم تا مطمئن شویم که براساس حقوق بشردوستانه به الزامات و تعهدات خود اشراف دارند. با ترویج حقوق بشردوستانه، ما درصددیم که از افراطی‌گری در جنگ پیشگیری کرده و یا دست کم آن را محدود کنیم.

نماینده‌ی کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در حال تشریح حقوق بین‌المللی بشردوستانه برای سربازان در نیجریه است.

رساندن پیام به خط مقدم

وقتی در سال ۲۰۱۴ خوشنوتی فراگیر جمهوری مرکزی آفریقا را فراگرفت، اولین مأموریت کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ رساندن کمک‌های اولیه به مجروحان و دیگر کمک‌های حیاتی به آوارگان جنگی بود. ما این کار را در همکاری نزدیک با جمعیت صلیب سرخ آفریقای مرکزی و دیگر اعضای نهضت انجام دادیم.

مانند دیگر درگیری‌ها، در کنار عملیات امدادی سعی کردیم مانع از رنج کسانی شویم که در میانه‌ی تبادل آتش گیر افتاده بودند. بدین منظور، وارد گفتگویی مستمر و منظم با تمامی طرف‌های درگیر شدیم و تلاش کردیم تا قانع‌شان کنیم که از حقوق بشردوستانه پیروی نمایند.

در حالیکه درگیری ادامه داشت، ما با اعضای نیروهای بین‌المللی، ارتش ملی، گروه‌های مسلح، ژاندارمری و پلیس، و نیز با غیرنظامیان مسلح ملاقات کردیم تا احترام و حمایت هر چه بیشتر به مجروحان، بیماران، زندانیان و در کل جمعیت غیرنظامی را بین آنان ترویج کنیم.

در محیطی مملو از حس خشم، این کار می‌تواند خیلی خطرناک باشد. ژان فرانسوا سانگسو، رئیس دفتر نمایندگی سازمان در بانگویی، پایتخت جمهوری مرکزی آفریقا، می‌گوید: «این کار زمان بر است، اما ما هیچگاه از توضیح و ترویج لزوم رعایت حقوق بشردوستانه خسته نمی‌شویم. آگاهی بیشتر از قانون می‌تواند مانع نقض آن شود.»

نماینده‌ی کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ در حال تشریح حقوق بین‌المللی بشردوستانه و حقوق بشر به سربازان و افسران پلیس در جمهوری آفریقای مرکزی است.

نیروهای مسلح دولتی

دولت‌ها از لحاظ قانونی ملزم هستند تا تضمین کنند که نیروهای مسلح‌شان در تمامی سلسله مراتب فرماندهی کاملاً از قانون درگیری مسلحانه آگاه باشند. آنان همچنین باید تضمین کنند که این قواعد در تمامی شرایط رعایت شوند. کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ مروج احترام به حقوق بین‌المللی بشردوستانه و پیاده‌سازی آن در قوانین داخلی است، و به دولت‌ها کمک می‌کند تا آن را به طور کامل در دستورالعمل‌ها و آموزش‌های نظامی خود بگنجانند.

گروه‌های مسلح غیردولتی

بیشتر درگیری‌های مسلحانه‌ی امروزی غیربین‌المللی بوده و بازیگران اصلی آن گروه‌های مسلحی هستند که آموزش رسمی اندکی دیده یا اصلاً آموزش ندیده‌اند. بنابراین ما سعی داریم تا با تمامی طرف‌های درگیری، از جمله با گروه‌های مسلح غیردولتی، ارتباط و تماس برقرار کنیم. بدین طریق، ما می‌توانیم در رابطه با حقوق بشردوستانه و فعالیت‌ها و روش‌های کاری کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ و جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر، آگاهی‌رسانی کنیم. با افزایش ایمنی کارکنان بشردوست، آنان می‌توانند آسان‌تر به قربانیان درگیری دسترسی پیدا کنند.

نهادهای اعمال نظم و قانون

ما همچنین همکاری مستمری با پلیس و نیروهای امنیتی داریم چرا که اغلب از آنها خواسته می‌شود در درگیری مسلحانه و دیگر شرایط خشونت‌آمیز مداخله کنند. ما کار خود را به آنان توضیح داده و سعی می‌کنیم تضمین شود که این نیروها در رابطه با حقوق بشردوستانه و حقوق بشر و کاربرد آنها در عملیات اعمال نظم و قانون آموزش کافی ببینند.

عرصه‌ی جهانی

مقر اصلی سازمان و دفاتر نمایندگی آن در سطوح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی، به دیپلماسی بشردوستانه می‌پردازند. ما نگرانی‌های خود را با کسانی که بر روی مسائل مهمی همچون سرنوشت مردم گرفتار در جنگ، کمک‌رسانی بشردوستانه و دسترسی به زندان‌ها نفوذ دارند، در میان می‌گذاریم.

نگاه به آینده

ما همچنین تمام تلاش خود را می‌کنیم تا در رسانه‌ها، مدارس، دانشگاه‌ها، و شرکت‌ها (شامل آنهایی که در مناطق جنگی فعالیت می‌کنند) نسبت به حقوق بشردوستانه آگاهی‌رسانی کنیم. با آگاهی‌رسانی به عموم مردم، امید داریم که بر میزان احترام به حقوق بشردوستانه و رعایت آن بیافزاییم.

به سوی آینده‌ای انسانی‌تر

اولین کنوانسیون ژنو توسط نمایندگان ۱۶ کشور در ۱۸۶۴ امضا شد. از آن زمان، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ نقشی مرکزی در ترویج و توسعه‌ی حقوق بین‌المللی بشردوستانه بازی کرده است. این قوانین در زمان درگیری مسلحانه از مردم حمایت می‌کنند و ضامن حق آنان برای دریافت کمک‌های بشردوستانه هستند.

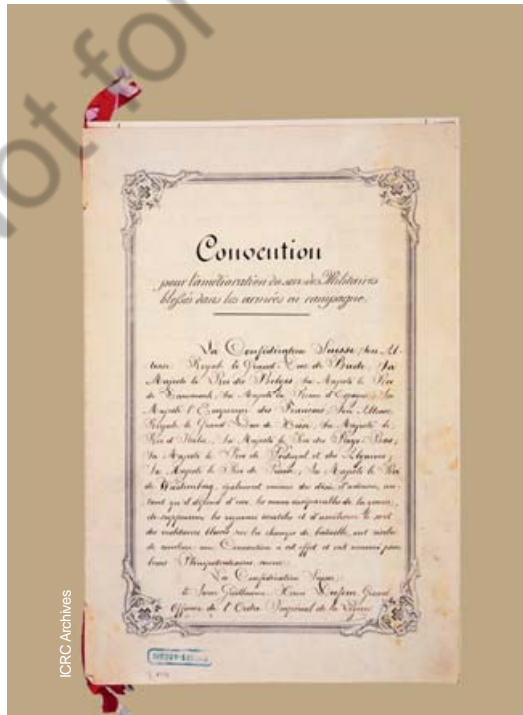
علاوه بر تلاش‌مان برای تضمین اجرای قوانین موجود، ما کماکان نقشی فعال در ایجاد قواعد جدیدی داریم که برای کاهش آلام انسانی لازم هستند. گرچه روش‌های جنگی و تسلیحات تغییر کرده‌اند، اما جامعه‌ی بین‌الملل اکنون نسبت به رنج و عذاب ناشی از جنگ آگاهی بیشتری یافته است، که این مسئله تا حدی به دلیل فعالیت‌های کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ و دیگر اعضای نهضت است.

اجرای کردن قانون

به عنوان مثال در سال ۲۰۱۱، نهضت و کشورهای عضو کنوانسیون‌های ژنو، یک طرح عملیاتی چهارساله را که توسط کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ تدوین شده بود تصویب کردند. هدف از این طرح بهبود میزان دسترسی غیرنظامیان به کمک‌های بشردوستانه و افزایش حمایت از برخی گروه‌های خاص مردم، مانند کودکان، زنان، ناتوانان جسمی و خبرنگاران می‌باشد.

تأسیس کمیته‌ی بین‌المللی
صلیب سرخ با امضای کنوانسیون
ژنو ۱۸۶۴ برای بهبود شرایط
مجروحان ارتشی در میدان نبرد
(سمت راست) ارتباط مستقیم
دارد. این کنوانسیون زمینه را برای
مجموعه‌ای از قوانین که از مردم
در زمان جنگ حمایت می‌کند
فراهم آورد.

بالا سمت چپ، کمیته‌ی
بین‌المللی صلیب سرخ،
در جلسه‌ای در سال ۲۰۱۴
اتحادیه‌ی اروپا را در خصوص
تضمین حمایت از کارکنان و
تأسیسات مراقبت درمانی خطاب
قرار می‌دهد.

معاهدات حقوق بشردوستانه

کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو مصوب ۱۹۴۹ و سه پروتکل الحاقی به آنها مصوب ۱۹۷۷ و ۲۰۰۵ توسط معاهدات مهم دیگری تکمیل شده‌اند. اینها شامل معاهداتی هستند که کاربرد سلاح‌هایی که باعث ایجاد صدمات بی‌دلیل می‌شوند را ممنوع می‌کنند، مانند گلوله‌های انفجاری (۱۸۶۸)، گلوله‌های بازشونده (۱۸۹۹)، سلاح‌های شیمیایی و میکروبی (۱۹۲۵، ۱۹۷۲، ۱۹۹۳) مهماتی که در آنها اجزاء غیرقابل ردگیری به کار رفته (۱۹۸۰)، سلاح لیزری کورکننده (۱۹۹۵)، مین ضد نفر (۱۹۹۷) و مهمات خوشه‌ای (۲۰۰۸). همچنین معاهداتی وجود دارند که استفاده از برخی تسلیحات خاص را محدود می‌کنند، مانند سلاح‌های آتش‌زا (۱۹۸۰)، بدون آنکه این قبیل تسلیحات به کلی منع شوند.

تسلیحات جدید، وسائل جدیدی برای جنگ‌افروزی

با وجود ماهیت متغیر جنگ و تسلیحات جنگی، حقوق بشردوستانه باید در تمامی زمان‌ها رعایت شود. با این حال، استفاده از قواعد موجود در رابطه با فناوری‌های نوین همیشه هم کار آسانی نیست. آیا قواعد موجود در رابطه با این فناوری خاص کافی هستند؟ آثار آن چه خواهد بود؟ کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ به طور منظم در مذاکرات مربوط به این قبیل تسلیحات و چالش‌های ناشی از آنها برای حقوق بشردوستانه مشارکت می‌کند.

Maiko Kokke/GRC

علامتی که درخصوص خطر مهمات منبجر
نشده در لبنان هشدار می دهد.

محدود کردن تلفات انسانی جنگ

نگرانی ما در مورد تسلیحات، صرفاً دغدغه‌ای بشر دوستانه است. در طول تاریخ ۱۵۰ ساله‌ی این سازمان، ما از مشاهدات دست اول خود در صحنه بهره جسته‌ایم تا هزینه‌ی بالا و غیرقابل قبول برخی سلاح‌های خاص را به دولت‌ها خاطر نشان کنیم. بنا به تعهدی که برای حمایت و کمک به قربانیان درگیری‌های مسلحانه و دیگر شرایط خشونت‌آمیز داریم، از دولت‌ها خواسته‌ایم تا برای پاسخ دادن به این مشکل قوانین بین‌المللی جدیدی را وضع کنند.

درخواست از دولت‌ها

چند مثال: در ۱۹۱۸ ما از دولت‌ها خواستیم تا گازهای سمی و خفغان‌آور را ممنوع کنند (که این منجر شد به تصویب پروتکل ژنو در ۱۹۲۵)؛ در ۱۹۴۵ ما اولین سازمانی بودیم که از دولت‌ها خواستیم تا سلاح‌های اتمی را منع کنند؛ در ۱۹۹۴ ما از دولت‌های عضو کنوانسیون سلاح‌های متعارف خاص (CCW) خواستیم تا سلاح لیزری کورکننده را منع کنند؛ در ۱۹۹۴ از دولت‌ها درخواست کردیم تا مین‌های ضد نفر را منع و منهدم کنند؛ و بالاخره در ۲۰۰۰ از دولت‌ها خواستیم تا به مشکل ناشی از مین و مهمات عمل‌نکرده رسیدگی کنند. این امر در ۲۰۰۳ منجر به تصویب پروتکل ۵ از کنوانسیون سلاح‌های متعارف خاص شد، که بر اساس آن دولت‌ها نسبت به ثبت و انتشار اطلاعات مربوط به مناطق آلوده به مین و مهمات عمل‌نکرده و نیز پاکسازی چنین مناطقی، مسئول شناخته شدند.

بمب‌های عمل نکرده در لائوس، پیش از آن که به طور ایمن توسط متخصصان خنثی سازی بمب نابود شوند.

نیروهای امنیتی خصوصی

در سال‌های اخیر، شرکت‌های خصوصی نظامی و امنیتی به شکلی فزاینده خدمات خود را در مناطق درگیری ارائه می‌کنند. این خدمات از تدارکات تا مدیریت تأسیسات متغیر بوده، و در برخی موارد حتی شامل مشارکت مستقیم در درگیری می‌شوند. بدین سبب ما در کنار وزارت امور خارجه‌ی سوئیس طرحی را گذرانیدیم که منجر به تصویب سند مونترو در ۲۰۰۸ شد. در این سند بر الزامات قانونی دولت‌ها و شرکت‌های خصوصی تأکید شده، و تعیین شده که دولت‌ها چگونه باید مروج رعایت حقوق بشر و حقوق بشردوستانه در زمان درگیری مسلحانه باشند.

معاهدات منطقه‌ای

ما همچنین برای تدوین توافقنامه‌های مهم منطقه‌ای که حامی مردم جنگ‌زده هستند، خدمات مشاوره و پشتیبانی ارائه می‌کنیم. برای مثال در ۲۰۰۹ اتحادیه‌ی آفریقا کنوانسیون کامپالا را تصویب کرد، که اولین معاهده‌ی بین‌المللی از نوع خود است که در سراسر یک قاره تصویب شد تا از آوارگان حمایت و به آنان کمک شود.

قوانین داخلی

از طریق واحد خدمات مشاوره برای حقوق بین‌المللی بشردوستانه، ما دولت‌ها را تشویق می‌کنیم تا قوانین داخلی لازم برای تقویت حقوق بشردوستانه را تصویب نمایند.

«همکاری با کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ بسیار سودمند بود. ما توانستیم تخصص آنان در رابطه با مین را با توان خود برای گرد هم آوردن کشورهای عضو جمع کنیم. از آن زمان ما به همکاری با هم در طیفی از امور، به خصوص حقوق بشردوستانه، ادامه داده‌ایم.»
القاسم وین، مدیر اداری صلح و امنیت در اتحادیه‌ی آفریقا

مراقبت‌های درمانی در معرض خطر

در درگیری‌های مسلحانه، دسترسی ایمن به مراقبت‌های درمانی اغلب جزو اولین اولویت‌هاست. بیماران و مجروحان به دلایل متعددی نمی‌توانند مراقبت درمانی مورد نیاز خود را دریافت کنند: به دلیل جنگ، آنان نمی‌توانند آزادانه از جایی به جای دیگر بروند؛ آمبولانس‌هایی که باید آنان را جمع‌آوری کنند در پست‌های بازرسی معطل می‌شوند؛ تأسیسات درمانی که باید در آنها مداوا شوند خسارت دیده یا به کلی نابود شده‌اند؛ و در نهایت کارکنان درمانی که باید به آنان رسیدگی کنند یا کشته شده و یا مجبور به فرار گشته‌اند.

حمله به تأسیسات و کارکنان درمانی در کشورهایی که سیستم درمانی آنها تحت فشار است، سالانه هزاران نفر را از معاینه توسط پزشک و یا دریافت واکسن‌های ضروری محروم می‌کند.

حق ارائه‌ی مراقبت‌های درمانی

بر اساس حقوق بین‌المللی بشردوستانه و حقوق بشر، بیماران، مجروحان و کسانی که از آنان مراقبت می‌کنند تحت حمایت و حفاظت هستند. با این حال متأسفانه چنین قوانینی در بیشتر موارد نادیده گرفته می‌شوند. به همین دلیل، نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر در سال ۲۰۱۱ پروژه‌ی «مراقبت‌های درمانی در معرض خطر» را راه‌اندازی کرد. هدف از این پروژه عبارت است از تضمین دسترسی ایمن به مراقبت‌های درمانی برای کسانی که در میانه‌ی درگیری مسلحانه و دیگر شرایط اضطراری گیر افتاده‌اند، و نیز افزایش ایمنی برای کارکنان درمانی که شجاعانه به وظیفه‌ی خود عمل می‌کنند.

پروژه‌های چند بعدی

در این پروژه تمامی حوزه‌های کلیدی کار ما پوشش داده شده‌اند: حمایت، کمک‌رسانی و پیشگیری، و ویژگی‌های زیادی هم دارد: تحقیق برای ارزیابی گستره و ماهیت خشونت؛ گام‌های عملی برای ایمن‌تر کردن شرایط کارکنان تأسیسات درمانی؛ بیانیه‌های عمومی به منظور جلب توجه مردم به موارد نقض قانون و الگوهای قانون‌شکنی؛ و کمپین‌های آگاهی‌رسانی عمومی. ما تلاش زیادی برای متقاعد کردن دولت‌ها برای بهسازی قوانین و اجرای آنها به خرج می‌دهیم تا از بیماران و کسانی که از آنان مراقبت می‌کنند حفاظت شود.

مشارکت برای مراقبت‌های درمانی ایمن

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ و جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر با دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی زیادی مانند سازمان ملل متحد، اتحادیه‌ی آفریقا و سازمان جهانی بهداشت، برای موفقیت این پروژه همکاری کرده است. ما همچنین با نهادهای تخصصی مانند انجمن جهانی پزشکی، شورای بین‌المللی پرستاران و کمیته‌ی بین‌المللی پزشکی نظامی هم سو شده‌ایم تا توصیه‌های لازم برای تضمین دسترسی ایمن‌تر به مراقبت‌های درمانی و نیز تضمین ارائه‌ی ایمن‌تر این قبیل خدمات در جریان درگیری مسلحانه را تدوین کنیم.

برای اطلاعات بیشتر در زمینه‌ی مراقبت‌های درمانی در معرض خطر مراجعه شود به:
www.icrc.org/discover

Catalina Manth-Cajico-Costinos

در کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ، ما پیام خود را از طرق مختلف می‌رسانیم، از جمله RSS برخط، حساب توییتر، صفحه فیس‌بوک و سایت اینترنتی (www.icrc.org). به‌علاوه، ما با سازمان‌های جدید در خصوص اطلاع‌رسانی پیرامون نگرانی‌های بشردوستانه و ترویج ایمنی خبرنگاران، در مناطق جنگی یا دیگر مناطق پرخشونت همکاری می‌کنیم.

برای اطلاعات بیشتر www.icrc.org/discover را ببینید.

کشف آینده

فناوری، ابزار و چالش‌های در حال تغییر

فناوری بر تمامی جنبه‌های زندگی ما تأثیر می‌گذارد، و درگیری هم از این امر مستثنی نیست. برای مثال در دهه‌ی گذشته، دنیا شاهد استفاده از هواپیماهای بدون سرنشین و کنترل از راه دور بود. به طور کلی دولت‌ها و تولیدکنندگان سلاح در حال ایجاد طیفی گسترده از سلاح‌های خودکار و خودگردان و نیز افزایش توان خود برای جنگ سایبری هستند.

با تغییر روش‌های جنگی به دلیل فناوری‌های نو، قوانین بین‌المللی نیز باید خود را با این روند هماهنگ کنند. باید درک درستی از چگونگی کاربرد قوانین و معاهدات موجود برای فناوری‌های نوین ایجاد شود، و شاید لازم باشد که حوزه‌های جدیدی از حقوق بین‌المللی بشود. دوستانه پیدا شده و توسعه یابند. برای رسیدن به چنین اهدافی، کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ بر پیشرفت‌های جدید در فناوری تسلیحاتی نظارت داشته و در این رابطه با دولت‌ها گفتگویی مستمر دارد.

فرصت‌های جدید

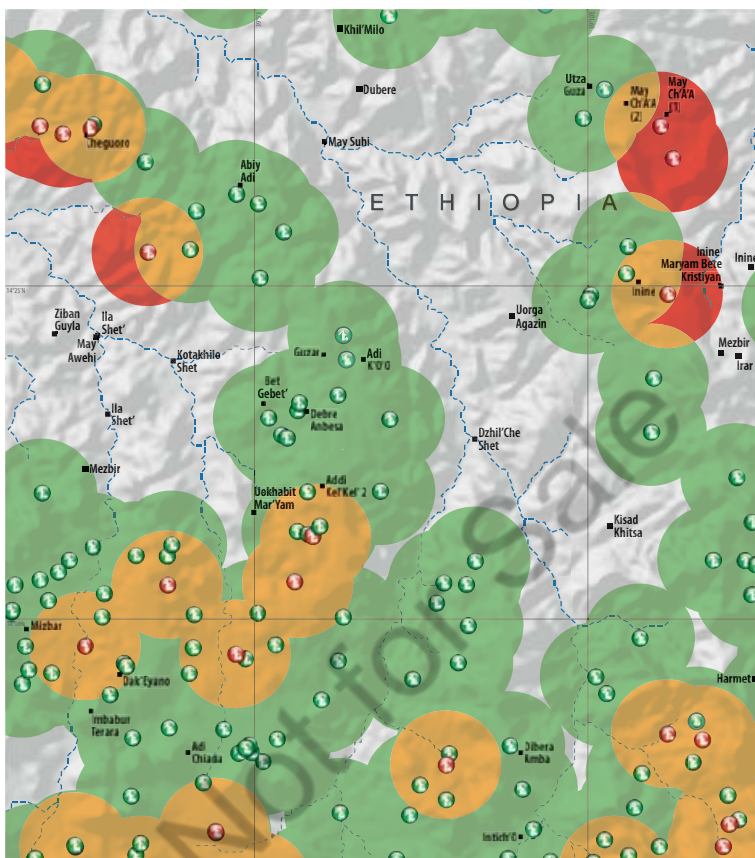
تغییرات فناوری آثار دیگری هم دارند. تلفن‌های هوشمند، کامپیوترهای لپ‌تاپ و شبکه‌های ارتباطی توسعه یافته، راه‌های جدیدی برای واکنش نسبت به بحران‌های پیچیده فراهم آورده‌اند. برای مثال نقشه‌های دیجیتالی از مناطق بحرانی به ما اجازه می‌دهند تا از طریق شبکه‌های اینترنت یا موبایل بدون هرگونه فوت وقت اطلاعات مهم را به دیگران برسانیم. همچنین کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ راه‌های جدیدی را برای ارسال مستقیم اطلاعات مهم به دست نیازمندترین افراد دارد. همچنین قربانیان درگیری می‌توانند نیازهای خود را به طور مستقیم و مشخص به اطلاع دیگران برسانند. این امر به ما اجازه می‌دهد تا کمک‌های خود را به روشی کارآمدتر هدایت کرده و با شرکای کاری خود بهتر هماهنگ شویم.

بهبود مستمر اوضاع

هیچگاه در تعهد ما برای تسکین درد و رنج ناشی از جنگ و درگیری، خلل وارد نخواهد شد. این تعهد اکنون به همان قوتی است که ۱۵۰ سال پیش در زمان تأسیس این سازمان بود. ما کماکان به افزایش تجربیات خود ادامه می‌دهیم تا بتوانیم به کسانی که بیشترین نیاز را دارند کمک کنیم تا زندگی سالم، پویا و باکرامتی داشته باشند.

برای اطلاعات بیشتر در مورد کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ، مراجعه شود به:

www.icrc.org/discover

WATER ACCESSIBILITY MAP – Woreda Ahferom, Ethiopia, December 2011

Tigray Water Resource authorities have set themselves a goal: no village in Tigray will be farther than 1.5 kilometres away from a source of water.

The map above was created by the Tigray Water Resource Bureau after an inventory of all the water points in Woreda Ahferom in 2011.

It shows which villages have access to water within 1.5 kilometres and which do not, thereby indicating where water points have to be repaired or constructed.

Areas and villages

- Served by functioning water points within 1.5 km
- Served by partially functioning water points within 1.5 km – *Repairs are needed*
- Served by broken water point within 1.5 km – *Repairs are urgently needed*
- Not served by a water point within 1.5 km – *Additional water points are needed*

Hand pumps

- Working
- Broken

Data source:
Locality: OSM, Gazetteer
Roads: OSM
Water Points: ICRC and
Tigray Water Resource Bureau
Basemap: SRTM Shaded Relief

0 100 200 300m
Property of: ASSIST, ICRC
ENCLOSURE: 01-Memo-Ahferom

این نقشه‌ی دیجیتالی که توسط اداره منابع آب تیگری در اتیوپی و کمیته بین‌المللی صلیب سرخ تهیه شده است، به مسئولان آبرسانی محلی این امکان را می‌دهد تا اطلاعات لازم را در خصوص وضعیت چاه‌ها و منابع آب در سیستم ذخیره ابری اطلاعات بارگذاری کنند. از این طریق، آنها می‌توانند دسترسی روستاییان به آب و این مهم که آیا چاه‌ها نیاز به حفاری یا تعمیر دارند را ردیابی کنند.

Not for Sale

مأموریت

کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ سازمانی بی‌غرض، بی‌طرف و مستقل است که تنها مأموریت بشردوستانه‌ی آن عبارت است از حمایت از زندگی و کرامت قربانیان درگیری مسلحانه و دیگر شرایط خشونت‌آمیز و کمک‌رسانی به آنها. کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ همچنین تلاش می‌کند تا با ترویج و تقویت حقوق بشردوستانه و اصول بشردوستانه‌ی جهانی، مانع رنج و عذاب افراد گردد. کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ، تأسیس شده در ۱۸۶۳ (۱۲۴۲)، منشاء کنوانسیون‌های ژنو و نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر نیز هست. این سازمان، فعالیت‌های انجام‌شده توسط نهضت بین‌المللی را در زمان درگیری مسلحانه و دیگر شرایط خشونت‌آمیز هدایت و هماهنگ می‌نماید.

Not for Sale